



## UDSKRIFT AF DOMBOGEN

FOR

KØBENHAVNS BYRETS AFDELING 6D

Den 11. juli 2002 blev i  
sag nr. BS 6D-4367/2001  
Telekommunikationsforbundet som mandatar  
for [REDACTED]  
Langagervej 66, lejl. 2,  
2500 Valby  
mod  
Finansministeriet,  
Personalestyrelsen,  
Frederiksholms Kanal 6,  
1220 København K

afsagt følgende

DOM:

Under denne sag, der er anlagt den 4. april 2001, har sagsøgeren, Telekommunikationsforbundet som mandatar for [REDACTED], nedlagt påstand om, at sagsøgte, Finansministeriet, tilpligtes at anerkende, at sagsøgeren er berettiget til betaling af aktuel egenpension fra den 1. marts 2001 med sædvanlig procesrente fra sagens anlæg til betaling sker.

Sagsøgte har påstået frifindelse.

Under sagen er TDC A/S indtrådt som biintervenient til støtte for sagsøgtes påstand.

Dommen indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejelovens § 366 a, stk. 2.

### Sagens omstændigheder:

Sagsøgeren blev den 7. august 2000 afskediget fra sin stilling som nettekniker hos Tele Danmark A/S (nu TDC A/S). Sagsøgeren, der på tidspunktet for afskedigelsen var 49 år, var den 11. januar 1971 blevet ansat i Post- og Telegrafvæsenet som lokalarbejder. Den 1. november blev han ansat som tjenestemand med titel af telegrafarbejder. Hans ansættelsesforhold overgik senere til Statens Teletjeneste og herefter til TELECOM A/S og Tele Danmark A/S. Ved overgangen til ansættelse i TELECOM A/S overgik sagsøgeren fra ansættelse som tjenestemand til overenskomstansat, men bevarede retten til pension efter reglerne i Tjenestemandspensionsloven.

I afskedigelsesskrivelsen af 7. august 2000 er blandt andet anført, at

".....

Ved at blive forelagt en henvendelse fra politiet har du erkendt, at du den 22. juli 2000 har anvendt TDK's tjenestebil til privat kørsel, og at du under denne kørsel har påkørt en anden bilist, og at du fortsatte kørslen efter påkørslen.

Den private kørsel i tjenestebil, som er en klar overtrædelse af TDK's retningslinjer for anvendelse af tjenestebiler, samt fortielsen af, at du med tjenestebilen har været involveret i et færdselsuheld betragter Netdivisionen som en væsentlig misligholdelse af ansættelsesaftalen.

Netdivisionen skal derfor i henhold til Landsoverenskomstens § 3, stk. 3, meddele dig afsked fra Tele Danmark A/S med fratrædelse den 31. august 2000.

....."

Opsigelsen blev i henhold til den indgåede overenskomst indbragt for afskedigelsesnævnet, der den 16. januar 2001 ved en kendelse traf endelig afgørelse i sagen, der var anlagt af sagsøgeren mod Dansk Industri for Tele Danmark A/S. Da der ikke kunne opnås enighed eller flertal for en afgørelse af sagen mellem de medlemmer, der er udpeget af organisationerne, blev afgørelsen truffet af nævnets opmand. Det fremgår af kendelsen:

".....

#### OPMANDEN UDTALER:

Efter de afgivne forklaringer og det under bevisførelsen i øvrigt oplyste må det lægges til grund, at [redacted] lørdag den 22. juli 2000 i klar strid med tjenestereglerne anvendte tjenestebilen til privat kørsel, at han under denne kørsel forårsagede en mindre påkørsel af en privatbil ved indfletningen på motorvejen, at han var klar over, at han havde forårsaget påkørslen, at han trods modpartens opfordring hertil undlod at standse, og at han i tilslutning hertil optrådte provokerende over for vedkommende bilist.

Det må på denne baggrund fastslås, at [redacted] den 22. juli 2000 har misligholdt sine ansættelsesmæssige forpligtelser over for Tele Danmark A/S. Misligholdelsen findes endvidere at være af en sådan karakter, at der ikke kan tilkomme ham ret til at genindtræde i ansættelsesforholdet.

Ved vurderingen af, hvilken sanktion Tele Danmark A/S har kunnet iværksætte over for [redacted] som følge af han misligholdelse af ansættelsesforholdet, må det tages i betragtning, at der er tale om en enkeltstående episode, at han har været ansat ved telefonvæsenet i næsten 30 år, og at der i øvrigt har været almindelig tilfredshed

med hans arbejdsindsats m.v. Efter en samlet bedømmelse findes der herefter ikke at have foreligget en så grov misligholdelse af ansættelsesforholdet, at Tele Danmark A/S har været berettiget til at bortvise ham som sket. Tele Danmark A/S skal derfor for uberettiget bortvisning betale ham en erstatning svarende til lønnen i hans opsigelsesvarsel, dvs. fra den 1. september 2000 til den 28. februar 2001. Da bortvisningen således er sket med urette, kunne en opsigelse kun være sket under iagttagelse af reglerne i overenskomstens § 3, stk. 7. Denne fremgangsmåde er imidlertid ikke fulgt. Da der ikke ganske kan ses bort fra, at en iagttagelse af afskedigelsesproceduren efter § 3, stk. 7, ville kunne have resulteret i, at afskedigelsen ikke var blevet effektueret, findes [redacted] at have krav på en godtgørelse, der - også på baggrund af det for afskedigelsen i øvrigt anførte - skønsmæssigt ansættes som svarende til 3 måneders løn.

#### THI BESTEMMES:

Tele Danmark A/S skal til [redacted] betale en erstatning svarende til lønnen i perioden 1. september 2000 til 28. februar 2001 samt en godtgørelse svarende til 3 måneders løn.

....."

Efter afskedigelsesnævnets afgørelse har sagsøgeren rettet henvendelse til sagsøgte, der indestår for og udbetaler pensionen til de tidligere tjenestemænd i TDC A/S. Sagsøgeren har begæret udbetaling af aktuel egenpension fra den 1. marts 2001, dvs. fra udløbet af opsigelsesperioden.

Sagsøgte har ved skrivelse af 28. februar 2001 afslået dette under henvisning til tjenestemandspensionslovens § 2, stk. 1, idet afskedigelsen af sagsøgeren efter sagsøgtes opfattelse ikke kan opfattes som forårsaget af sagsøgeren utilregnelige forhold.

Som følge af denne afgørelse er sagsøgeren alene berettiget til opsat pension i medfør af reglerne i kap. 7 i tjenestemandspensionsloven.

#### Forklaringer:

Der er under sagen afgivet forklaring af sagsøgeren, [redacted] samt af Carsten Nielsen, Sjurdur Horsdal og Henning Dickow.

**Sagsøgeren** har blandt andet forklaret, at han kan vedstå den forklaring, som han afgav i Afskedigelsesnævnet. Han bemærkede ikke nogen påkørsel den 22. juli 2000, og han bemærkede ikke, at nogen signalerede til ham om at standse. Han "gav heller ikke fingeren" til nogen andre trafikanter. Han kan ikke i dag huske, at nogen skulle have blinket med lyset. Han indberettede ikke sin kørsel, da han ikke havde nogen at indberette den til. Man orienterer ikke om privatkørsel i tjenestebiler. Han bemærkede ikke nogen form for

skader på tjenestebilen. Han var klar over, at det kunne få ansættelsesmæssige konsekvenser i form af en skideballe at køre privat i en tjenestebil, men han var ikke klar over, at det kunne føre til afskedigelse. Han var ikke klar over, at hans arbejdsgiver kunne få momsproblemer, hvis der blev kørt privat kørsel i tjenestebilerne. Det var sagsøgeren, der udfyldte skadeanmeldelsen til forsikringselskabet, men det skete på baggrund af oplysninger fra Helle Foss. De drøftede, hvordan den skulle udfyldes.

**Carsten Nielsen** har blandt andet forklaret, at han kan vedstå den forklaring, som han afgav i Afskedigelsesnævnet. I forbindelse med omdannelsen af Tele Danmark til aktieselskab overgik de fleste tjenestemænd til overenskomstansættelse. Der blev lavet en overgangsftale, som sikrede betyggende vilkår. Overenskomsten, som sagsøgeren er omfattet af, indeholder i § 3, nogle retningslinjer, som sikrer, at afskedigelse af de tidligere tjenestemænd sker under de samme garantier, som gælder for tjenestemænd. Der var under forhandlingerne enighed om, at undtagelsesbestemmelsen i stk. 3, kun kan anvendes i meget alvorlige sager. Høringsreglerne i forbindelse med afskedigelse af tjenestemænd blev fulgt indtil 2000, selvom overenskomsten trådte i kraft i 1997. I 2000 gik man over til at følge høringsreglerne i overenskomstens § 3, stk. 7. I 1998 blev mere end 25 tjenestebilsregler sammenskrivet til ét regelsæt. Der var mere tale om en sammenskrivning end om en præcisering. Det blev ikke drøftet, at sammenskrivningen skulle være udtryk for en skærpelse, og dette blev heller ikke meldt ud hverken af TDC eller af forbundet. Vidnet har ikke kendskab til, at andre end sagsøgeren er blevet afskediget som følge af en overtrædelse af reglerne. At en overtrædelse af tjenestebilsreglerne kan få ansættelsesmæssige konsekvenser kan være mange ting. Det behøver ikke at betyde afskedigelse.

**Sjurdur Horsdal** har blandt andet forklaret, at han den 22. juli 2000 kørte i den midterste vognbane på en motorvej fra København mod Fyn. Da det lige havde regnet voldsomt, kørte vidnet ikke mere end 90 km/t. På et tidspunkt kom en varevogn med Tele Danmark logo og overhalede indenom. Efter overhalingen kørte den ud foran vidnet og ramte i den forbindelse vidnets bil på fronten i højre side. Vidnet mærkede påkørslen meget tydeligt, idet hans bil blev skubbet ud i yderste vognbane. Han kan ikke vide om modparten mærkede påkørslen. Vidnet kørte op på siden af den bil, som havde påkørt vidnets bil. Vidnet anvendte hornet og blinkede. Han mener, at han fik øjenkontakt med føreren, som dog ikke standsede. Han husker ikke, hvad føreren af bilen gjorde. Han burde dog ikke have været i tvivl om, at vidnet ønskede, at han skulle standse. Dette tilkendegav vidnet flere gange. Vidnet mener ikke, at modparten kan have overset vidnets signaler til denne om at standse. Vidnet kontaktede telefonisk politiet, som kom og besigtede skaderne på vidnets bil.

**Henning Dickow** har blandt andet forklaret, at han kan vedstå den forklaring, som han afgav i Afskedigelsesnævnet. Det er ikke vidnet, der har for-

handlet aftalerne om tjenestebiler, men han har administreret dem siden 2000. Han kender ikke de tidligere tjenestebilsregler, men har fået at vide, at de ikke var så klare, som dem, der blev indgået i 1998. TDC A/S har ca. 3.500 tjenestebiler, som er fritaget for moms. I det gamle KTAS var der ikke regler om privat brug af tjenestebiler. De ansatte afgav en tro og love erklæring om, at de ikke ville anvende bilerne, der stod på et centralt parkeringsområde, til privat kørsel. Aftalen, der blev indgået i 1998, var meget klar. Det fremgår, at det er en meget alvorlig sag, hvis TDC mister sin momsfritagelse. TDC orienterer ikke Told- og Skat, når det opdages, at en tjenestebil er blevet anvendt privat. Vidnet har ikke været involveret i tidligere sager om privat kørsel i tjenestebiler, men han har hørt om sager. Det er ikke almindeligt, at ansatte kører tjenestekørsel i weekenden, når de har fri. De vil da normalt kræve betaling herfor. Han hørte om den konkrete sag den 28. eller 29. juli 2000. Det var vidnets vurdering, at der var tale om en alvorlig sag. Det er blevet undersøgt, hvad sagsøgeren skulle arbejde med om mandagen. Han skulle arbejde i et hul, hvor der ikke normalt er brug for en stige. Selvom der skulle blive brug for en stige, behøvede sagsøgeren ikke hente den i Køge i weekenden. Hvis ingen af de andre, der skulle arbejde det pågældende sted, havde en stige, kunne den være hentet om mandagen fra et sted, der var nærmere end Køge.

#### **Parternes anbringender:**

**Sagsøgeren** har i sit påstandsdokument gjort gældende, at

- at sagsøgeren - som tidligere statstjenestemand - af sagsøgte er garanteret ret til tjenestemandspension efter reglerne i tjenestemandspensionslovens § 2, stk. 1,
- at sagsøgeren opfylder betingelserne i tjenestemandspensionslovens § 2, stk. 1 for at få pension, idet sagsøgeren er blevet afskediget af TDC AIS af en af sagsøgeren utilregnelig årsag, og
- at dette er fastslået med Afskedigelsesnævnets afgørelse af 16. januar 2001 om, at TDC A/S skulle betale sagsøgeren en godtgørelse for urimelig afskedigelse efter Hovedaftalens § 4, stk. 3.

Det bemærkes herved, at såvel sagsøgte som biintervenienten har under skriftvekslingen (svarskriftet s. 3, biintervenientens processkrift af 8. oktober 2001 s. 2, sagsøgtes proces skrift A, s. 2, biintervenientens proces skrift af 18. januar 2002, s. 2) behandlet spørgsmålet om retskraft af den af Afskedigelsesnævnet den 16. januar 2001 afsagte kendelse.

Sagsøgeren skal - som anført senest i processkrift af 30. januar 2002 - endnu en gang bekræfte, at spørgsmålet om opsigelse af sagsøgeren og betaling af løn i opsigelsesperioden samt godtgørelse for urimelig afskedigelse efter

Hovedaftalens § 4, stk. 3 er afgjort endeligt ved Afskedigelsesnævnets kendelse, som byretten ikke har kompetence til at efterprøve.

Uanset sagsøgeren ikke måtte være enig i den bevisbedømmelse, som Afskedigelsesnævnets formand Højesteretsdommer Poul Sørensen er nået frem til, vil sagsøgeren - selvsagt - ikke under nærværende sag anfægte nævnets kendelse, som i sin helhed må lægges til grund.

Vedrørende årsagen til afskedigelse af sagsøgeren gøres det gældende,

- at afskedigelse som følge af overtrædelse af TDC A/S' retningslinier om privat kørsel med servicevogn er helt usædvanlig og i TDC A/S aldrig før var blevet taget i anvendelse som sanktion over for de medarbejdere, som tilsidesætter reglerne, men
- at praksis i lignende sager tværtimod var, at medarbejderen fik en "skideballe", evt. kombineret med fratagelse af tjenestebilen og/eller en mundtlig eller højst en skriftlig advarsel,
- at denne praksis er dokumenteret derved, at TDC A/S under Afskedigelsesnævns sagen ikke var i stand til at fremlægge dokumentation for en eneste opsigelse endsige for en bortvisning, der var foretaget som følge af overtrædelse af tjenestebilsreglerne,
- at TDC A/S heller ikke kunne nævne navne på personer, der måtte være blevet opsagt endsige bortvist som følge af sådanne overtrædelser,
- at den eneste dokumenterede sanktion for sådanne overtrædelser dermed - indtil bortvisningen af sagsøgeren - altid kun havde været dels en mundtlig advarsel og dels de 4 skriftlige advarsler, som sagsøgeren under sagens behandling for Afskedigelsesnævnet fremlagde oplysninger om, dvs.
- at fravær af dokumentation for opsigelser og bortvisninger på grund af tjenestebilsreglerne viser, at TDC A/S - i overensstemmelse med bilagene 11, 12 og 13 - tidligere altid kun og maksimalt har givet en mundtlig eller højst en skriftlig advarsel som sanktion for sådanne overtrædelser,
- at når TDC A/S for en periode på 10 år ikke var i stand til at fremlægge dokumentation for en eneste opsigelse begrundet i overtrædelse af de ca. 4.000 eksisterende tjenestebilsaftaler, må det lægges til grund, at sådanne overtrædelser aldrig er blevet sanktioneret med opsigelse endsige med bortvisning,

- at bortvisningen dermed er sket i strid med TDC A/S' hidtidige praksis for sanktion af privat kørsel med tjenestebilsreglerne, og
- at bortvisningen dermed ikke var en proportional sanktion i forhold til tjenesteforseelsen, hvorved overtrædelsen heller ikke indebærer, at sagsøgeren var uskikket til at forblive i stillingen.

Det gøres endvidere gældende,

- at det fremgår af TDC A/S' retningslinier for brug af servicevogn, at overtrædelse vil medføre ophævelse af aftalen om brug af servicevogn og vil kunne få ansættelsesmæssige konsekvenser,
- at sagsøgeren dermed ikke var orienteret eller advaret om, at en overtrædelse ville medføre afskedigelse - endsige en bortvisning, hvilket heller aldrig tidligere var sket, dvs.
- at afskedigelsen ikke ville være sket, hvis TDC A/S havde behandlet sagsøgeren på lige fod med alle andre ansatte,
- at sagsøgerens overtrædelse af TDC's retningslinier om privat kørsel med servicevognen dermed ikke var en så alvorlig tilsidesættelse af hans ansættelsesretlige pligter, at sagsøgeren var uskikket til at fortsætte i det næsten 30-årige ansættelsesforhold,
- at det i Afskedigelsesnævnets kendelse af 16. januar 2001 er fastslået, at den anvendte sanktion i form af afskedigelse - tilmed med forkortet varsel, dvs. bortvisning - er både uproportional og i strid med et lighedsprincip, idet afskedigelsen er bedømt til at være i strid med Hovedaftalens § 4, stk. 3, dvs. som værende urimelig med den virkning, at TDC A/S skulle betale sagsøgeren godtgørelse for urimelig afskedigelse, og
- at Afskedigelsesnævnet har lagt vægt på, at en afskedigelse muligvis ikke ville være sket, hvis TDC A/S havde anvendt den procedure, som netop skulle sikre sagsøgeren imod urimelig afskedigelse eller uberettiget bortvisning.

Særligt for så vidt angår ansættelsestryghed og retten til tjenestemandspension gør sagsøgeren gældende,

- at TDC A/S traf beslutning om afskedigelse med forkortet varsel uden at have undersøgt sagen, uden at have indhentet oplysninger hos politiet, uden at have set tjenestebilen, og uden at have givet hverken sagsøgeren eller hans organisation lejlighed til at udtale sig om sagen,

- at TDC A/S over for sagsøgeren - som tidligere statstjenestemand med pensionsret - havde pligt til at sikre ham en afskedigelsesbeskyttelse efter tilsvarende retssikkerhedsmæssigt betryggende principper som efter tjenestemandspensionslovens § 2,
- at TDC A/S ved afskedigelsen af sagsøgeren derfor havde pligt til at oplyse sagen og foretage høring hos sagsøgeren tillige med at foretage en vurdering af det faktiske og juridiske grundlag,
- at TDC A/S's afskedigelse af sagsøgeren skulle være sket med iagttagelse af en tilsvarende fremgangsmåde, som beskytter tjenestemænd ved disciplinærafskedigelse, således som disse regler konkret er anført i overenskomstens § 3, stk. 7 ,
- at TDC A/S ikke tilnærmelsesvist har overholdt dette regelsæt, hvorved en væsentlig garanti for afskedigelsens berettigelse er bristet, hvilket netop fremgår af Afskedigelsesnævnets kendelse, side 13, nemlig
- at *"... der ikke ganske kan bortses fra, at en iagttagelse af afskedigelsesproceduren efter §3, stk. 7, ville kunne have resulteret i at afskedigelsen ikke var blevet effektueret..."* og
- at den manglende iagttagelse af den foreskrevne fremgangsmåde medfører, at sagsøgte ikke kan dokumentere, at afskedigelsen entydigt skyldtes sagsøgerens forhold, dvs. er sket af en af sagsøgeren tilregnelig årsag.

Særligt for så vidt angår biintervenientens anbringende om, at Afskedigelsesnævnet ikke har tilkendt sagsøgeren en godtgørelse for usaglig afskedigelse, gøres det gældende, at Afskedigelsesnævnet ikke har kompetence til at tilkende andet end godtgørelse for urimelig afskedigelse, jfr. Hovedaftalens § 4, stk. 3, idet idømmelse af bod for overenskomstbrud henhører under Arbejdsretten, jfr. Arbejdsretslovens § 12, samt at det har formodningen imod sig, at Afskedigelsesnævnet med højesteretsdommer Poul Sørensen både skulle have idømt TDC A/S en sanktion, som sagsøgeren ikke havde nedlagt påstand om og tillige skulle være gået ud over Afskedigelsesnævnets kompetence uden, at parterne var enige derom.

Det bemærkes, at Afskedigelsesnævnet - efter aftale mellem parterne - var tillagt særskilt kompetence til også at afgøre bortvisningspørgsmålet.

For så vidt angår den anvendte afskedigelsesprocedure gøres det derfor gældende,



- at den effektuerede afskedigelse som sanktion for at have overtrådt tjenestebilsreglerne ikke er sket i overensstemmelse med TDC A/S' forpligtelser efter overenskomstens § 3, stk.7, der foreskriver en særlig afskedigelsesprocedure for at sikre et korrekt afskedigelsesgrundlag,
- at overtrædelse af denne procedure indebærer, at beviset for en rigtig afgørelse ikke er godtgjort, sådan som det fremgår af tydeligt Afskedigelsesnævnets kendelse, nemlig
- at sagsøgeren ikke ville være blevet afskediget, hvis TDC A/S havde anvendt reglerne i overenskomstens § 3, stk. 7, dvs. dels havde undersøgt sagen og hørt sagsøgeren inden bortvisningsbeslutningen og dels havde behandlet sagsøgeren på samme måde, som andre ansatte, der tilsidesætter retningslinierne for privat kørsel.

Derfor gøres det sammenfattende gældende,

- at sagsøgeren, såfremt afskedigelsesproceduren var blevet iagttaget, i så tilfælde ville være blevet behandlet på samme måde som øvrige ansatte,
- at sagsøgerens forseelse derefter - maksimalt - ville have medført fratagelse af tjenestebilen og måske en advarsel, dvs. en proportional sanktion i forhold til tjenesteforseelsen på samme måde, som TDC A/S havde anvendt i tilsvarende sager,
- at anvendelse af en så alvorlig disciplinær straf som afskedigelse over for en medarbejder med næsten 30 års anciennitet og tidligere tjenestemandstatus og fortsat ret til tjenestemandspension forudsætter, at den overenskomstmæssigt aftalte procedure, der har til formål at beskytte de ansatte imod usaglig afskedigelse, er iagttaget,
- at TDC A/S derfor skulle have overholdt den i overenskomsten aftalte procedure, hvilket ikke er sket i nærværende sag, jfr. Afskedigelsesnævnets kendelse,
- at afskedigelsen må sidestilles med en afskedigelse, som efter tjenestemandreglerne ikke kan tilregnes sagsøgeren, fordi sagsøgeren ikke havde misbrugt sin stilling på en sådan måde, at han var uskikket til at forblive i stillingen,
- at afskedigelsen ikke ville være sket, hvis TDC A/S havde fulgt overenskomstens afskedigelsesprocedure og anvendt samme

sanktion, som over for andre ansatte, og

at afskedigelsen derfor er sket af en af sagsøgeren utilregnelig årsag med den virkning, at sagsøgeren har krav på egen pension.

Sagsøgte har i sit påstandsdokument gjort gældende, at der ikke er grundlag for at tilsidesætte sagsøgtes afgørelse af 28. februar 2001 om, at sagsøgers afskedigelse ikke er forårsaget af ham utilregnelige forhold, jf. tjenestemandslovens § 2.

Det gøres i den forbindelse gældende, at Afskedigelsesnævnets kendelse af 16. januar 2001 er retskraftig over for sagsøgeren, der har været part i afskedigelsesnævns sagen. Sagsøgeren har derfor ikke mulighed for under en retssag mod hverken TDC A/S eller sagsøgte at anfægte nævnets bevisvurdering.

Det må herefter som i Afskedigelsesnævnets kendelse side 13 lægges til grund, at sagsøgeren lørdag den 22. juli 2000 i klar strid med tjenestereglerne anvendte tjenestebilen til privat kørsel, at han under denne kørsel forårsagede en mindre påkørsel af en privat bil ved indfletningen på motorvejen, at han var klar over, at han havde forårsaget påkørslen, at han trods modpartens opfordring hertil undlod at standse, og at han i tilknytning hertil optrådte provokerede over for vedkommende bilist.

Det må yderligere på baggrund af kendelsen fastslås, at sagsøgeren den 22. juli 2000 havde misligholdt sine ansættelsesmæssige forpligtelser over for TDC A/S, og at misligholdelsen var af en sådan karakter, at der ikke kunne tilkomme ham ret at genindtræde i ansættelsesforholdet.

Da sagsøgtes afgørelse om pension knytter sig accessorisk til TDC A/S' afskedigelsesgrundlag, som er opretholdt ved kendelsen, tilkommer der på baggrund heraf ikke sagsøgeren ret til egenpension efter tjenestemandslovens § 2, stk. 1, idet afskedigelsen ikke er forårsaget af ham utilregnelige forhold.

Det ændrer ikke ved denne vurdering, at Afskedigelsesnævnet ikke har anset misligholdelsen for så grov, at der var grundlag for at bortvise sagsøgeren. Der henvises i den forbindelse til, at det afgørende ved vurderingen af, om tjenesteforseelsen kan tilregnes sagsøger, ikke er en vurdering af grovheden, men en vurdering af, om der foreligger en tjenesteforseelse. Efter Afskedigelsesnævnets kendelse ligger det således fast, at afskedigelsen er opretholdt på baggrund af det af TDC A/S angivne afskedigelsesgrundlag.

Det ændrer heller ikke på vurderingen, at sagsøgeren på grund af form mangler ved afskedigelsen er tilkendt en godtgørelse på 3 måneders løn. Vurderingen af pensionsgrundlaget sker på baggrund af tjenesteforseelsens karakter.

ter og ikke proceduren i forbindelse med den skete afskedigelse.

Særligt vedrørende den private anvendelse af tjenestebilen gøres det gældende, at sagsøger den 22. juli 2000 klart har handlet i strid med de gældende regler i henhold til aftale af 23. januar 1998, idet han den pågældende dag uden for arbejdstiden kørte i en af biintervenientens biler, som alene må anvendes i forbindelse med arbejdet.

Det må i den forbindelse lægges til grund, at sagsøger den 9. november 1998 havde underskrevet "aftale om parkering ved bopæl i forbindelse med kørsel til og fra skiftende arbejdssteder". Det fremgår af denne aftale:

*"Service/anlægsvognen må kun anvendes til kørsel i selskabets tjeneste, herunder i forbindelse med hjemmevagt og tilkald. Service/anlægsvognen må således ikke under nogen omstændigheder anvendes til privat kørsel".*

Det fremgår ligeledes, at sagsøger har modtaget retningslinier for parkering af specielindrettede service/anlægsvogne ved bopæl, og at sagsøger har indgået aftale om, at:

*"overtrædelse af nævnte retningslinier vil medføre ophævelse af nærværende aftale og kan få ansættelsesretlige konsekvenser",*

Om grundlaget for reglerne henvises til, at biintervenienten har ca. 3.475 service/anlægsvogne, som er anskaffet momsfrat, og hvor momsværdien andrager kr. 150 mio. Afgiftsmyndighederne har accepteret, at der kan ske momsfratagelse på disse specielt indrettede biler, hvis bilerne udelukkende anvendes i forbindelse med biintervenientens fradragsberettigede levering af varer og ydelser.

Sagsøger var bekendt med, at forudsætningen for momsfratagelse var, at den varevogn, som han havde rådighed over, kun ville blive anvendt i forbindelse med arbejdet.

Til de af sagsøgeren fremdragne eksempler på andre medarbejdere, der overtrådte reglerne, bemærkes, at der forud for den 23. januar 1998 var andre regler gældende hos biintervenienten. Dog var der en enkelt medarbejder, hvis forseelse lå efter den 23. januar 1998. Vedrørende denne medarbejder forelå imidlertid særlige omstændigheder, herunder usikkerhed om, hvorvidt den pågældende havde underskrevet en erklæring svarende til den, som sagsøger har underskrevet den 9. november 1998, hvorfor den pågældende ikke blev bortvist.

**Rettens bemærkninger:**

I overensstemmelse med afskedigelsesnævnets kendelse af 16. januar 2001 lægges det til grund, at sagsøgeren har misligholdt sine ansættelsesmæssige forpligtelser over for Tele Danmark A/S, og at misligholdelsen er af en sådan karakter, at der ikke kan tilkomme sagsøgeren ret til at genindtræde i ansættelsesforholdet.

Herefter, og da sagsøgeren således er afskediget som følge af en kørsel, der var klart i strid med retningslinjerne for anvendelse af tjenestebiler, og som følge af hans handlinger eller mangel på samme i forbindelse hermed, finder retten ikke, at afskedigelsen er sket af ham utilregnelige årsager, jf. § 2, stk. 1, i tjenestemandspensionsloven.

Der gives derfor sagsøgte medhold i den nedlagte frifindelsespåstand.

**THI KENDES FOR RET:**

Sagsøgte, Finansministeriet, frifindes.

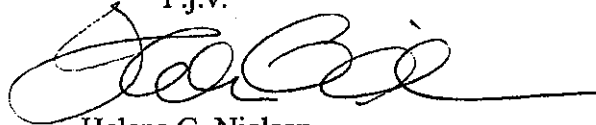
Inden 14 dage fra dato betaler sagsøgeren, Telekommunikationsforbundet som mandatar for [REDACTED], 60.000 kr. i sagsomkostninger til sagsøgte

Finn Morten Andersen

Udskriftens rigtighed bekræftes

KØBENHAVNS BYRETS JUSTITSKONTOR, den 11. juli 2002

P.j.v.



Helene G. Nielsen

UDSKRIFT  
AF  
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

---

DOM

Afsagt den 3. december 2003 af Østre Landsrets 15. afdeling  
(landsdommerne Vagn Joensen, Karsten Bo Knudsen og Frosell  
(kst.)).

15. afd. a.s. nr. B-2221-02:

Dansk Metal Tele  
som mandatar for

████████████████████  
(advokat Kirsten Maxen)

mod

Finansministeriet

Personalestyrelsen

(Kammeradvokaten v/advokat Lise Høy Falsner)

Biintervenient:

TDC A/S

(advokat Helle Nøhr Larsen)

Københavns Byrets dom af 11. juli 2002 (Afdeling 6 D, BS 6D-  
4367/01) er anket af Dansk Metal Tele som mandatar for ██████████  
██████████ med påstand om, at indstævnte Finansministeriet,  
Personalestyrelsen, tilpligtes at anerkende, at appellanten

er berettiget til betaling af egen pension fra den 1. marts 2001 med sædvanlig procesrente fra den 4. april 2001.

Indstævnte, Finansministeriet, Personalestyrelsen, har påstået stadfæstelse.

Biintervenienten, TDC A/S, er indtrådt til støtte for indstævntes påstand.

Af § 3 i landsoverenskomsten mellem Telekommunikationsforbundet og Tele Danmark A/S fremgår blandt andet følgende:

"Opsigelse

§ 3

- Stk. 1 Opsigelse af medarbejderen sker efter funktionærlovens bestemmelser.
- Stk. 2 ... ..
- Stk. 3 Opsigelse kan ske med kortere varsel end det almindelige varsel, eller uden varsel, såfremt medarbejderen væsentligt misligholder ansættelsesaftalen eller begår strafbart forhold. ... ..
- Stk. 4 Opsigelse skal være sagligt begrundet og ske skriftligt.
- Stk. 5 ... ..
- Stk. 6 Hvis ikke almindelig(e) henstilling(er)/tilrettevisning(er) er tilstrækkeligt, påtales uacceptable arbejdsmæssige forhold af nærmeste leder. ... ..

Medfører påtalen ikke, at de uacceptable arbejdsmæssige forhold bedres, tildeles medarbejderen en sagligt begrundet skriftlig advarsel. ... .. Advarslen må ikke udleveres, før lokalafdelingen har udtalt sig i sagen, ... ..

Fører heller ikke advarslen til en forbedring af de uacceptable arbejdsmæssige for-

hold, kan opsigelse af medarbejderen ske efter stk. 7-10.

Stk. 7 Forinden opsigelse af en medarbejder med mere end 9 måneders uafbrudt ansættelse finder sted, skal selskabet give såvel lokalafdeling som medarbejderen selv adgang til at udtale sig i sagen.

Såfremt der ikke gives lokalafdeling og medarbejderen adgang til at udtale sig i sagen, vil forholdet ikke senere kunne danne selvstændigt grundlag for en opsigelse af medarbejderen.

Selskabet skal, til brug for lokalafdelingens og medarbejderens evt. udtalelse i sagen, udfærdige en skriftlig fremstilling af de faktiske forhold og opsigelsens årsag (rapport). Selskabet fastsætter en frist indenfor hvilken udtalelse i sagen skal være givet. Denne kan ikke fastsættes til under 8 dage.

Stk. 8 Telekommunikationsforbundet kan efter bestemmelserne i hovedaftalens § 13 indbringe en opsigelse for afskedigelsesnævnet.

Den opsagte medarbejder kan ikke fratræde før afskedigelsessagen er gennemført.

Afskedigelsesnævnet kan beslutte, at medarbejderen genansættes. ... ..

Stk. 9 Reglerne i stk. 6 og 7 gælder ikke ved opsigelse efter stk. 3.

Stk. 10 ... .."

Der er i landsretten afgivet forklaring af Helle Foss, der har vedstået sin forklaring for Afskedigelsesnævnet.

Parterne har i det væsentlige gentaget deres procedure for byretten.

For landsretten har appellanten yderligere anført, at han efter den forklaring, som indstævntes vidne Sjurður Horsdal af-

gav for byretten ikke er bundet af sin proceserklæring om, at Afskedigelsesnævnets kendelse i sin helhed må lægges til grund. Efter det, der er fremkommet under Sjurdur Horsdals vidneforklaring, er appellantens forudsætninger ved afgivelsen af proceserklæringen bristede, og det ville stride imod lov og ærbarhed, jf. Danske Lovs 5-1-2, at gøre proceserklæringen gældende over for appellanten for så vidt angår de faktiske forhold, der er lagt til grund i kendelsen, men som ikke finder støtte i Sjurdur Horsdals vidneforklaring. Herefter bestrides det, at appellanten var klar over, at han havde forårsaget en påkørsel. Det bestrides endvidere, at han trods Sjurdur Horsdals opfordring hertil undlod at standse, idet han dog måske bemærkede en bilist, der blinkede med lyset. Endelig bestrides det, at han optrådte provokerende over for Sjurdur Horsdal.

Indstævnte har for landsretten yderligere anført, at appellanten er bundet af den for byretten afgivne proceserklæring. Det er således ikke godtgjort, at forudsætningerne for erklæringens afgivelse er bristet, ligesom det ikke strider imod lov eller ærbarhed at gøre erklæringen gældende over for appellanten. Det må i øvrigt antages, at erklæringen er udtryk for, at appellanten har erkendt rigtigheden af kendelsens beskrivelse af det faktiske hændelsesforløb. Subsidiært har indstævnte gjort gældende, at det må tillægges betydelig bevisværdi, at appellanten har afgivet erklæringen.

Biintervenienten har henholdt sig til det af indstævnte anførte og har supplerende til støtte for indstævntes frifindelsespåstand gjort gældende, at biintervenientens retningslinier for anvendelsen af tjenestebiler var en del af appellants ansættelsesgrundlag. Det ville have meget alvorlige økonomiske konsekvenser for biintervenienten, såfremt den moms, der er refunderet ved anskaffelse af bilerne, skulle tilbagebetales, fordi de blev benyttet til privat kørsel.



Retningslinierne er vanskelige at kontrollere, hvilket nødvendiggør, at overtrædelser udløser alvorlige sanktioner. Retningslinierne blev derfor skærpet i 1998 og i den forbindelse indskærpet over for medarbejderne. Biintervenientens praksis vedrørende overtrædelse af retningslinierne før denne skærpelse er derfor uden betydning under denne sag. Det forhold, at retningslinierne er klare, understøtter, at afskedigelsen beror på et forhold, der kan tilregnes appellantens, jf. tjenestemandspensionslovens § 2, stk. 1, 1. pkt. Ved afskedigelsen var biintervenienten i øvrigt bekendt med de faktiske omstændigheder i forbindelse med appellantens kørsel, der er lagt til grund ved Afskedigelsesnævnets kendelse. Kendelsen, der har retskraft i forhold til denne sag, må i det hele lægges til grund. Appellanten har herefter ikke vist sig værdig til den tillid og agtelse, som hans stilling som overenskomstansat krævede. I forhold til vurderingen efter tjenestemandspensionslovens § 2, stk. 1, 1. pkt., er det dog ikke afgørende, om han har tilsidesat decorum-kravet og af den grund er uskikket til at bestride stillingen. Afskedigelsesnævnets kendelse må forstås således, at der kun har manglet lidt i, at appellantens kunne bortvises på grund af sin misligholdelse af ansættelsesforholdet. Misligholdelsens grovhed fremgår også af, at der ikke ved kendelsen er givet appellantens mulighed for at genindtræde i stillingen. Den godtgørelse, som ved kendelsen er tillagt appellantens, kan alene antages at være en følge af, at biintervenienten ikke har fulgt den fremgangsmåde, der er fastsat i overenskomstens § 3, stk. 7. Den begåede procedurefejl er uden betydning for vurderingen efter tjenestemandspensionslovens § 2, stk. 1, 1. pkt., i det foreliggende tilfælde, hvor den afskedigede er overenskomstansat i en privat virksomhed.

Landsrettens begrundelse og resultat:

Indledningsvis bemærkes, at der ikke ved Sjurður Horsdals vidneforklaring for byretten findes at være fremkommet sådanne nye oplysninger, at væsentlige forudsætninger for afgivelsen af appellantens proceserklaring er bristet. Det findes heller ikke at stride imod lov eller ærbarhed at gøre erklæringen gældende over for appellanten. Afskedigelsesnævnets kendelse må derfor i sin helhed lægges til grund ved afgørelsen af sagen.

To dommere - Vagn Joensen og Frosell - udtaler:

Ved Afskedigelsesnævnets kendelse er det lagt til grund, at appellanten den 22. juni 2000 misligholdt sit ansættelsesforhold, og at misligholdelsen var af en sådan karakter, at der ikke tilkom appellanten ret til at genindtræde i ansættelsesforholdet.

Ved vurderingen af, hvilken sanktion Tele Danmark A/S havde kunnet iværksætte som følge af misligholdelsen, fastslog opmanden imidlertid, at misligholdelsen ikke var så grov, at Tele Danmark A/S havde været berettiget til at bortvise ham, og at der ikke ganske kunne bortses fra, at en iagttagelse af afskedigelsesproceduren efter overenskomstens § 3, stk. 7, ville kunne have resulteret i, at afskedigelsen ikke var blevet effektueret. Landsretten finder det herefter betænkeligt at fastslå, at appellanten ikke er berettiget til egenpension efter lov om tjenestemandspension § 2, stk. 1, 1. pkt. Det bemærkes herved, at udelukkelse fra egenpension i medfør af den omhandlede bestemmelse må antages at forudsætte ikke blot, at afskedigelsen har fundet sted af en årsag, der er den afskedigede tilregnelig, men også, at udelukkelsen ikke står i misforhold til den misligholdelse af arbejdsforholdet, der har fundet sted.

Disse dommere stemmer derfor for at tage appellantens påstand til følge.

Dommer Karsten Bo Knudsen udtaler:

Ifølge Afskedigelsesnævnets kendelse af 16. januar 2001 er det med bindende virkning for Dansk Metal Tele som mandatar for [redacted] for lagt til grund, at han i klar strid med tjenestereglerne anvendte en tjenestebil til privat kørsel, at han under denne kørsel forårsagede en mindre påkørsel, at han var klar over, at han havde forårsaget påkørslen, at han trods modpartens opfordring hertil undlod at standse, og at han i tilslutning hertil optrådte provokerende over for vedkommende bilist.

Disse handlinger blev af Ansættelsesnævnet karakteriseret som en misligholdelse af hans ansættelsesmæssige forpligtelser af en sådan karakter, at han ikke havde ret til at genindtræde i ansættelsesforholdet.

Afskedigelsen af [redacted] skete således ikke af en ham utilregnelig årsag, og han er som følge heraf ikke berettiget til egenpension efter § 2, stk. 1, i lov om tjenestemandspension.

Denne dommer stemmer derfor for at stadfæste den indankede dom.

Der gives dom efter stemmeflertallet.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Indstævnte, Finansministeriet, Personalestyrelsen, skal anerkende, at appellanten, [redacted], er berettiget til

egenpension fra den 1. marts 2001 med procesrente fra den 4. april 2001.

I sagsomkostninger for begge retter skal indstævnte inden 14 dage betale 160.000 kr. til appellanten.

(Sign.)

\_\_\_\_\_  
Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsrets kontor, den

P.j.v.



Hanne Petersen  
sektionsleder

3/12 03

UDSKRIFT  
AF  
HØJESTERETS DOMBOG

**HØJESTERETS DOM**  
afsagt onsdag den 9. november 2005

Sag 225/2004

(1. afdeling)

Finansministeriet, Personalestyrelsen  
(kammeradvokaten ved advokat Lise Høy Falsner)

mod

Dansk Metal Tele som mandatar for [REDACTED]  
(advokat Kirsten Maxen)

Biintervenient til støtte for Finansministeriet, Personalestyrelsen:

TDC A/S

(advokat Helle Nøhr Larsen)

I tidligere instanser er afsagt dom af Københavns Byret den 11. juli 2002 og af Østre Landsrets 15. afdeling den 3. december 2003.

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Asbjørn Jensen, Poul Søgaard, Jytte Scharling, Marianne Højgaard Pedersen og Poul Dahl Jensen.

**Påstande**

Appellanten, Finansministeriet, Personalestyrelsen, har nedlagt følgende påstande:

1. Frifindelse.
2. [REDACTED] skal tilbagebetale 352.926,25 kr. med procesrente af 161.325,25 kr., der netto er udbetalt til ham, således at der tillægges procesrente af 141.171,25 kr. fra den 17. december 2003 og af 20.154 kr. fra den 23. december 2003.
3. [REDACTED] skal anerkende at tilbagebetale yderligere 114.743,58 kr. årligt med tillæg af sædvanlig regulering af tjenestemandspensioner fra og med 2004 i det omfang, beløbet er udbetalt til ham, og han skal anerkende, at beløbet skal forrentes fra udbetalingen med procesrente af nettobeløbet efter indeholdelse af A-skat.

Indstævnte, Dansk Metal Tele som mandatar for [REDACTED], har påstået stadfæstelse og over for påstand 2 og 3 frifindelse, subsidiært frifindelse for så vidt angår procesrente fra et tidligere tidspunkt end den 24. maj 2004.

Personalestyrelsens påstand 2 og 3 angår de pensionsbeløb, der er udbetalt til opfyldelse af landsrettens dom.

### **Anbringender**

Til støtte for forrentningen af tilbagebetalingskravet har Personalestyrelsen henvist til rentelovens § 3, stk. 5.

Dansk Metal Tele har heroverfor anført, at der ikke kan ske forrentning fra et tidligere tidspunkt end den 24. maj 2004, hvor Personalestyrelsen indleverede ankestævningen til Højesteret, jf. rentelovens § 3, stk. 4, og § 8.

### **Supplerende sagsfremstilling**

I Afskedigelsesnævnets kendelse af 16. januar 2001 hedder det bl.a.:

”Parterne er enige om, at Afskedigelsesnævnet kan træffe afgørelse om sagen i sin helhed, herunder hvorvidt en afskedigelse med forkortet varsel er berettiget.”

### **Højesterets begrundelse og resultat**

Af de grunde, som landsretten har anført, tiltræder Højesteret, at Afskedigelsesnævnets kendelse af 16. januar 2001 i sin helhed må lægges til grund ved sagens afgørelse.

Efter hovedaftalens § 4, stk. 3, har Afskedigelsesnævnet kompetence til at behandle ”klager over påståede urimelige afskedigelser”. Ved behandlingen af den foreliggende sag i Afskedigelsesnævnet var parterne enige om, at Afskedigelsesnævnet kunne træffe afgørelse om sagen i sin helhed, herunder hvorvidt en afskedigelse med forkortet varsel var berettiget.

Afskedigelsesnævnets kendelse må forstås således, at afskedigelse af [REDACTED] med sædvanligt varsel var rimeligt begrundet i den angivne misligholdelse af ansættelsesforholdet. Det bemærkes herved, at der ikke er grundlag for at antage, at godtgørelsen i nævnets kendelse er tilkendt med hjemmel i hovedaftalens § 4, stk. 3, litra e, som godtgørelse for urimelig afskedigelse.

Højesteret finder herefter, at afskedigelsen af [REDACTED] ikke skete af en ham utilregnelig årsag, og at han som følge heraf ikke er berettiget til aktuel egenpension efter § 2, stk. 1, i lov om tjenestemandspension.

På denne baggrund tager Højesteret Finansministeriet, Personalestyrelsens, påstande om frifindelse og tilbagebetaling til følge. Der foreligger ikke sådanne særlige omstændigheder, der kan begrunde betaling af renter fra et tidligere tidspunkt end den 24. maj 2004.

Ved fastsættelsen af sagsomkostningerne er der taget hensyn til den retsafgift på 54.710 kr., som Finansministeriet, Personalestyrelsen, har betalt for Højesteret.

**Thi kendes for ret:**

Finansministeriet, Personalestyrelsen, frifindes.

[REDACTED] skal tilbagebetale 352.926,25 kr. med procesrente af 161.325,25 kr. fra den 24. maj 2004.

[REDACTED] skal anerkende at tilbagebetale yderligere 114.743,58 kr. årligt med tillæg af sædvanlig regulering af tjenestemandspensioner fra og med 2004 i det omfang, beløbet er udbetalt til ham, og han skal anerkende, at beløbet skal forrentes fra udbetalingen, dog tidligst fra den 24. maj 2004, med procesrente af nettobeløbet efter indeholdelse af A-skat.

I sagsomkostninger for byret, landsret og Højesteret skal Dansk Metal Tele som mandatar for [REDACTED] betale 300.000 kr. til Finansministeriet, Personalestyrelsen.

De idømte beløb skal betales inden 14 dage efter denne højesteretsdoms afsigelse. Sagsomkostningsbeløbet forrentes efter rentelovens § 8 a.

--0000--

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Højesteret, den 9. november 2005.

  
Helle Hansen

overassistent